

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ КИПАР О СОЦИЈАЛНОЈ СИГУРНОСТИ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Републике Србије и Републике Кипар о социјалној сигурности, који је потписан у Никозији, 20. маја 2010. године, у оригиналу на српском, грчком и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Републике Србије и Републике Кипар о социјалној сигурности у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ

РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ КИПАР О СОЦИЈАЛНОЈ СИГУРНОСТИ

Република Србија

и

Република Кипар

у даљем тексту државе уговорнице,

у жељи да уреде међусобне односе у области социјалне сигурности
договориле су се следеће:

ДЕО I

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Дефиниције појмова

(1) У овом споразуму следећи изрази значе:

1. „територија”-

у односу на Републику Србију, српска државна територија,
у односу на Републику Кипар, острво Кипар;

2. „правни прописи” – правни прописи који се односе на области социјалне сигурности из члана 2. став 1. овог споразума;

3. „држављанин”-

у односу на Републику Србију, лице са држављанством Србије,
у односу на Републику Кипар, лице са држављанством Кипра;

4. „надлежни орган” -

у односу на Републику Србију, министарства надлежна за правне прописе у Републици Србији, из члана 2. став 1. овог споразума,

у односу на Републику Кипар, министар рада и социјалног осигурања;

5. „надлежни носилац” - носилац осигурања код кога је лице осигурано у време подношења захтева за давање или од кога има или би имало право на давање у складу са правним прописима;

6. „период осигурања” - период плаћеног доприноса и период признат као такав у складу са правним прописима државе уговорнице;

7. „давање” - свако новчано давање у складу са правним прописима, укључујући додатке или повећања која се примењују на то давање у складу са правним прописима;

8. „корисник” - лице које има право на давање;

9. „члан породице” - лице дефинисано или признато као такво према правним прописима који се примењују;

10. „пребивалиште” – или било који његов облик, место сталног борава;

11. „боравиште” – или било који његов облик, место привременог борава;

12. „осигурано лице” - лице осигурано или лице које је било осигурано, у складу са правним прописима .

(2) У овом споразуму остали изрази имају значење које им припада према правним прописима.

Члан 2.

Правни прописи на које се овај споразум односи

(1) Овај споразум се односи на:

1. у односу на Републику Србију, на правне прописе о:

- (i) давањима за случај старости, инвалидности и за надживеле чланове породице;
- (ii) давању за случај болести;
- (iii) давању за случај материнства;
- (iv) давању за случај повреде на раду и професионалне болести и
- (v) давању за случај незапослености.

2. у односу на Републику Кипар, на правне прописе који се тичу Закона о социјалном осигурању од 1980. до 2009. у погледу:

- (i) материнског давања, укључујући материнску накнаду;
- (ii) давања за случај болести;
- (iii) давања за случај незапослености;
- (iv) давања за повреде на раду и професионалне болести;
- (v) старосне пензије;
- (vi) инвалидске пензије;
- (vii) удовичке пензије;
- (viii) пензије за децу која остану без родитеља и
- (ix) трошкова сахране.

(2) Овај споразум се односи на све правне прописе којима се замењују, мењају, допуњују или обједињују правни прописи из става 1. овог члана.

Члан 3.

Лица на која се овај споразум односи

Уколико није другачије одређено, овај споразум се примењује на:

- 1. лица за која важе или су важили правни прописи једне или обе државе уговорнице;
- 2. друга лица која права изводе од лица назначених у тачки 1.

Члан 4.

Једнаки третман

Лица која имају пребивалиште на територији једне државе уговорнице имаће иста права и обавезе у складу са правним прописима као и држављани те државе уговорнице.

Члан 5.

Извоз давања

(1) Уколико није другачије одређено овим споразумом, одредбе правних прописа једне државе уговорнице којима се ограничава плаћање давања искључиво због тога што корисник или члан његове породице има пребивалиште изван територије те државе уговорнице не примењују се на корисника или члана његове породице када има пребивалиште на територији друге државе уговорнице.

(2) Став 1. овог члана не примењује се на правне прописе који се тичу давања за случај незапослености.

(3) Став 1. овог члана, у случају Републике Србије, не примењује се на најнижи износ пензије.

(4) Давања за случај болести и материнства исплаћују се само у држави уговорници у којој је право утврђено.

(5) Уколико није другачије предвиђено овим споразумом, давања која се исплаћују у складу са правним прописима једне државе уговорнице исплаћују се држављанима друге државе уговорнице, са пребивалиштем на територији треће државе, под истим условима и у истом обиму као и држављанима прве државе уговорнице који имају пребивалиште на територији треће државе.

ДЕО II

ОДРЕДБЕ О ПРАВНИМ ПРОПИСИМА КОЈИ СЕ ПРИМЕЊУЈУ

Члан 6.

Општа одредба

Обавеза осигурања одређује се према правним прописима оне државе уговорнице на чијој територији је лице запослено или обавља самосталну делатност, што важи и у случају када се седиште послодавца налази на територији друге државе уговорнице, уколико одредбама чл. 7. до 12. овог споразума није другачије одређено.

Члан 7.

Упућени радници

Лице које је запослено на територији једне државе уговорнице и које је упућено од стране свог послодавца на територију друге државе уговорнице да за њега обави одређени посао док је у плаћеном радном односу код тог послодавца, и даље подлеже правним прописима прве државе уговорнице у току трајања рада као да је још увек запослен на територији те државе уговорнице, под условом да период рада није дужи од 24 месеца. Узастопни периоди упућивања истог запосленог од стране истог послодавца обрачунавају се као један, осим ако између њих постоји прекид од најмање три месеца.

Члан 8.

Државни службеници

Лице које је запослено у јавној или државној служби или телима која су уређена јавним правом једне државе уговорнице и које је упућено од стране ових послодаваца на рад на територију друге државе уговорнице, и даље подлежу правним прописима прве државе уговорнице као да је запослено у тој држави уговорници.

Члан 9.

Запослени у дипломатској мисији и конзуларном представништву

(1) Држављани једне државе уговорнице који су упућени од стране владе те државе уговорнице на територију друге државе уговорнице као чланови дипломатске мисије или конзуларног представништва, подлежу правним прописима прве државе уговорнице.

(2) Ако, у складу са ставом 1. овог члана лице и даље подлеже правним прописима оне државе уговорнице са чије територије је послато на територију друге државе уговорнице, овај став примењује се на чланове породице лица која га прате, осим ако они сами нису запослени или обављају самосталну делатност на територији друге државе уговорнице.

(3) Лица која су запослена у дипломатској мисији или конзуларном представништву једне државе уговорнице на територији друге државе уговорнице, подлежу правним прописима друге државе уговорнице.

(4) Изузетно од одредбе става 3. овог члана, запослени који су држављани државе уговорнице којој припадају мисија и представништво могу, у року од три месеца од датума запослења, изабрати примену правних прописа те државе уговорнице.

(5) Ако дипломатска мисија или конзуларно представништво једне државе уговорнице запошљава лица која у складу са ставом 3. овог члана подлежу правним прописима друге државе уговорнице, мисија или представништво морају да поштују обавезе предвиђене правним прописима друге државе уговорнице а који се примењују на послодавце.

(6) Одредбе ст. 3. и 5. овог члана примењују се аналогно и на лица запослена као послуга или члан послуге лица из става 1. овог члана. У том случају физичко лице које запошљава друга лица поштује обавезе послодавца које предвиђају правни прописи државе уговорнице у којој су лица запослена.

(7) Одредбе ст. 1. до 6. овог члана не примењују се на почасног конзула или на лица запослена као послуга у служби тих лица.

Члан 10.

Особље међународних транспортних предузећа

Лице које је члан путног или летећег особља предузећа које, ради радног ангажовања или награде или за сопствени рачун, пружа услуге међународног превоза путника или робе у друмском, ваздушном или железничком саобраћају, и има седиште на територији једне државе уговорнице, подлеже правним прописима те државе уговорнице.

Члан 11.

Чланови посаде на пловилима

Лице које је запослено на пловилу које плови под заставом једне државе уговорнице, и које има пребивалиште на територији једне државе уговорнице, подлеже правним прописима оне државе уговорнице на чијој територији се налази седиште послодавца.

Члан 12.

Изузеци

На захтев послодавца или запосленог надлежни органи држава уговорница могу договорити изузетке од одредаба чл. 6. до 11. овог споразума узимајући у обзир врсту и околности запослења.

ДЕО III

ОДРЕДБЕ О ДАВАЊИМА

Члан 13.

Општа правила о сабирању периода осигурања

(1) Надлежни носилац државе уговорнице према чијим правним прописима се права на давање стичу, задржавају или обнављају, узима у обзир, уколико је то потребно, ради сабирања периода осигурања, и периоде навршене у складу са правним прописима друге државе уговорнице као да се ради о периодима навршеним у складу са правним прописима које он примењује, под условом да се ови периоди не поклапају.

(2) Ако лице нема право на давање на основу периода осигурања навршених у складу са правним прописима држава уговорница, сабраних у складу са ставом 1. овог члана, услови за остваривање тог права утврђују се сабирањем тих периода и периода осигурања навршених у складу са прописима треће државе са којом обе државе уговорнице имају потписан споразум о социјалној сигурности који предвиђа сабирање периода осигурања.

Члан 14.

Обрачунавање периода осигурања

(1) За потребе обрачунавања периода осигурања за остваривање права на давања предвиђена правним прописима Републике Кипар, узима се у обзир сваки дан навршеног осигурања у складу са правним прописима Републике Србије, као да се ради о заради за коју је плаћен допринос осигурања према правним прописима Републике Кипар која износи једну седмину недељног износа основне зараде за коју се плаћа допринос осигурања, на основу чега једна година осигурања у складу са правним прописима Републике Србије износи 364 дана.

(2) За потребе обрачунавања периода осигурања за остваривање права на давања предвиђена правним прописима из члана 2. став 1. овог споразума:

1. свака недеља осигурања навршена до 6.10.1980, према правним прописима Републике Кипар, узима се као период осигурања у трајању од 7 дана према правним прописима Републике Србије;

2. зараде за које је плаћен допринос за сваки навршени период осигурања према правним прописима Републике Кипар од 6.10 1980, дели се на недељне износе основне зараде на које је плаћен допринос осигурања који важи за релевантну годину доприноса. Тако израчунати износи, који подлежу максималном броју година у току којих су се на то лице обавезно примењивали правни прописи у тој години, узимају се у обзир као да представљају број недеља периода осигурања. Свака таква недеља узима се као да износи седам дана осигурања у складу са прописима Републике Србије.

3. сваких 364 дана осигурања према правним прописима Републике Кипар, узима се у обзир као да износи једну годину осигурања према правним прописима Републике Србије.

(3) Када није могуће прецизно утврдити периоде времена у којима су били навршени одређени периоди осигурања према правним прописима Републике Србије, претпоставља се да се ти периоди не преклапају са периодима осигурања навршеним према правним прописима Републике Кипар.

ПОГЛАВЉЕ 1.

Старост, инвалидност и смрт

Члан 15.

Период осигурања краћи од 12 месеци

(1) Ако је укупан период осигурања који је навршен у складу са прописима једне државе уговорнице краћи од 12 месеци, он се не узима у обзир за плаћање давања осим уколико правним прописима те државе уговорнице није предвиђено плаћање давања искључиво на основу тог периода осигурања.

(2) Периоди осигурања из става 1. овог члана које носилац једне државе уговорнице не узима у обзир за плаћање давања, узима у обзир носилац друге државе уговорнице ради стицања или поновног признавања права на давање, као и за утврђивања стварног износа, као да је тај период осигурања навршен у складу са његовим правним прописима.

Члан 16.

Утврђивање давања

Ако, према правним прописима једне државе уговорнице, право на давање постоји и без примене члана 13. овог споразума, надлежни носилац те државе уговорнице обрачунава давање тако што узима у обзир искључиво периоде осигурања навршене према њеним правним прописима.

Члан 17.

Утврђивање сразмерног дела давања

(1) Износ давања у складу са одредбама члана 13. овог споразума утврђују надлежни носиоци држава уговорница на следећи начин:

1. обрачунава се теоријски износ давања, који би био плаћен да је укупан период осигурања који је навршен према правним прописима обе државе уговорнице, сабран на начин из члана 13. овог споразума, као да је навршен према правним прописима које примењује надлежни носилац државе уговорнице.

2. на основу тако обрачунатог теоријског износа давања, утврђује износ давања сразмеран односу између периода осигурања навршених у складу са правним прописима које он примењује и укупног периода осигурања који се узима у обзир на начин из тачке 1. овог става.

(2) Одредбе става 1. овог члана не примењују се на допунско давање које се исплаћује у складу са правним прописима Републике Кипар. Ово давање се обрачунава искључиво у складу са одредбама правних прописа Републике Кипар на основу периода осигурања навршених у складу са тим правним прописима.

Члан 18.

Умањење, укидање и обустава исплате давања

Независно од правних прописа држава уговорница о умањењу, укидању или обустави исплате пензије због стицања права на две или више пензија, коришћење пензије према правним прописима једне државе уговорнице не утиче на право корисника да истовремено користи пензију остварену према правним прописима друге државе уговорнице.

ПОГЛАВЉЕ 2.

Повреде на раду и професионалне болести

Члан 19.

Повреде на раду

(1) На лице, које је запослено на територији једне државе уговорнице и на које се примењују правни прописи друге државе уговорнице у складу са одредбама чл. 7. до 12. овог споразума, примењују се ти правни прописи за подношење захтева за давања по основу повреде на раду или професионалне болести до којих је дошло у току радног односа, као да се повреда десила или је до професионалне болести дошло на територији друге државе уговорнице.

(2) Када лице на које се примењују правни прописи једне државе уговорнице, претрпи повреду на раду након што је напустило територију те државе уговорнице да би у току радног односа отишло на територију друге државе уговорнице али пре него што стигне на територију друге државе уговорнице, за подношење захтева за давања по основу повреде на раду:

1. узима се у обзир као да се повреда догодила на територији прве државе уговорнице и

2. одсуство са територије прве државе уговорнице не узима се у обзир приликом утврђивања да ли је то лице у току трајања радног односа било запослено у складу са тим правним прописима.

(3) Када лице професионално оболи након што је било запослено на територији обе државе уговорнице у занимању, које у складу са правним прописима прве државе уговорнице, може изазвати болест, а било је последњи пут запослено у том занимању, пре него што је болест утврђена, на територији прве државе уговорнице, тада се примењују само прописи прве државе уговорнице.

Члан 20.

Професионална болест

(1) Ако је одобрење давања за случај професионалне болести, према правним прописима једне државе уговорнице, условљено тиме да је болест први пут утврђена у тој држави уговорници, сматра се да је тај услов испуњен ако је та болест први пут утврђена на територији друге државе уговорнице.

(2) Када лице професионално оболи након што је било запослено на територији обе државе уговорнице у занимањима која, у складу са правним прописима обе државе уговорнице, могу изазвати болест, на то лице се примењују само правни прописи оне државе уговорнице на чијој је територији лице било последњи пут запослено у тим занимањима пре него што је болест утврђена и у том циљу се, уколико је потребно, узима у обзир и свако запослење у тим занимањима на територији друге државе уговорнице.

Члан 21.

Новчана давања

Ако се лице које је корисник давања из једне државе уговорнице, бавило делатностима које су у складу са правним прописима друге државе уговорнице проузроковале погоршање његовог здравственог стања, надлежни носилац прве државе уговорнице сноси трошкове давања према правним прописима које примењује не узимајући у обзир настало погоршање. Надлежни носилац друге државе уговорнице одобрава додатак лицу, чији је износ једнак разлици између износа давања који треба да плати након погоршања и износа који би исплатио пре погоршања здравственог стања у складу са правним прописима које примењује, ако је до болести дошло према правним прописима те државе уговорнице.

ПОГЛАВЉЕ 3.

Болест и материнство

Члан 22.

Давања за болест и материнство

(1) Ако лице има право на давање за случај болести према правним прописима обе државе уговорнице за исти период неспособности за рад, на основу овог споразума или на други начин, има право на давање за случај болести на основу правних прописа према којима је последњи пут било осигурано.

(2) Ако жена има право на давање за случај материнства у складу са правним прописима обе државе уговорнице за исти порођај и за исти период на основу овог споразума или на други начин, има право на давање на основу правних прописа према којима је последњи пут била осигурана.

ПОГЛАВЉЕ 4.

Незапосленост

Члан 23.

Давање за случај незапослености

(1) Период осигурања, утврђен према правним прописима једне државе уговорнице, узима се у обзир за право на давање за случај незапослености према правним прописима друге државе уговорнице, ако је незапослено лице у држави уговорници у којој остварује право на давање пре подношења захтева за то давање било осигурано за случај незапослености најмање онолико месеци колико је предвиђено према њеним правним прописима.

(2) Када лице подноси захтев за давање за случај незапослености према правним прописима Републике Кипар у складу са ставом 1. овог члана, сваки период за који је примало ово давање према правним прописима Републике Србије, узима се у обзир као да се ради о периоду у току којег је примало давање за случај незапослености у складу са правним прописима Републике Кипар, под условом да су ти периоди били у последњих 12 месеци пре првог дана за које би давање за случај незапослености могло да буде плаћено према правним прописима Републике Кипар.

ПОГЛАВЉЕ 5.

Накнада за сахрану

Члан 24.

Накнада за сахрану

Ако накнада за сахрану постоји према правним прописима обе државе уговорнице, примењују се искључиво правни прописи оне државе уговорнице у којој је умрло лице имало пребивалиште.

ДЕО IV

РАЗНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 25.

Административни договори и сарадња

(1) Надлежни органи држава уговорница, путем административног споразума, утврђују административне мере неопходне за примену овог споразума.

(2) Надлежни органи држава уговорница међусобно се обавештавају о:

1. свим мерама предузетим у циљу примене овог споразума и
2. свим променама правних прописа које утичу на примену овог споразума.

(3) Надлежни органи држава уговорница дефинишу административним споразумом органе за везу у циљу лакше примене овог споразума.

(4) Надлежни органи, органи за везу и надлежни носиоци држава уговорница обавезни су да пружају међусобну помоћ о сваком питању које се тиче примене овог споразума као да то питање утиче на примену њихових сопствених правних прописа. Ова помоћ је бесплатна.

Члан 26.

Лекарски прегледи

(1) Лекарски преглед обављен искључиво ради примене правних прописа једне државе уговорнице а који се односи на лица која имају пребивалиште или боравиште на територији друге државе уговорнице, обавља носилац у месту пребивалишта или боравишта, на захтев и трошак надлежног носиоца. Носилац пребивалишта или боравишта обавља лекарски преглед и за потребе примене правних прописа обе државе уговорнице и сам за њих сноси трошкове.

(2) Да би се утврдила неспособност за рад подносиоца захтева, корисника или члана његове породице, надлежни носилац једне државе уговорнице користи лекарске извештаје и административне податке које је обезбедио надлежни носилац друге државе уговорнице. Међутим, надлежни носилац прве државе уговорнице може да захтева да се лекарски преглед подносиоца захтева, корисника или члана његове породице обави од стране лекара изабраног од стране тог носиоца или на територији тог носиоца.

(3) Ако надлежни носилац или орган за везу једне државе уговорнице захтева да се подносилац захтева или корисник који има пребивалиште на територији друге државе уговорнице подвргне додатном лекарском прегледу, орган за везу или надлежни носилац друге државе уговорнице ће на захтев органа за везу или надлежног носиоца прве државе уговорнице, извршити преглед према правним прописима које он примењује и на терет органа за везу или надлежног носиоца који захтева лекарски преглед.

Члан 27.

Језик

(1) Органи и носиоци држава уговорница не смеју одбити захтев или други документ који им се поднесе само због тога што је написан на службеном језику једне од држава уговорница.

(2) Органи и носиоци држава уговорница, у циљу примене овог споразума комуницирају директно једни са другима, заинтересованим лицима и њиховим представницима.

Члан 28.

Заштита података

(1) Када, сагласно овом споразуму, надлежни органи или надлежни носиоци једне државе уговорнице достављају личне податке надлежним органима или надлежним носиоцима друге државе уговорнице, ова комуникација се врши у складу са правним прописима којима се уређује заштита података које је прописала држава уговорница која пружа податке. Сваки накнадни пренос података као и престанак, измена и уништавање података подлеже одредбама правних прописа о заштити података државе уговорнице која их прима.

(2) Коришћење личних података у друге сврхе осим социјалне сигурности подлеже одобрењу односног лица или другим гаранцијама које предвиђају национални правни прописи.

Члан 29.

Изузимање од такси и овера

(1) Свако изузимање или смањење пореза, трошкова таксене маркице, правних трошкова или накнада за регистрацију предвиђено правним прописима једне државе уговорнице за потврде или документа који се морају поднети приликом подношења захтева, проширује се на одговарајуће потврде и документе који морају да се поднесу у циљу примене овог споразума или правних прописа друге државе уговорнице.

(2) Сва документа и потврде која морају да буду поднета у циљу примене овог споразума не морају да буду оверена од стране дипломатских или конзуларних органа.

Члан 30.

Подношење захтева или жалбе

(1) Сваки захтев, обавештење или жалба која је, у циљу примене овог споразума или правних прописа једне државе уговорнице, поднета органу, носиоцу, или другом надлежном телу једне државе уговорнице, сматра се захтевом, обавештењем или жалбом поднетом органу, носиоцу или другом надлежном телу друге државе уговорнице. Датум када су захтев, обавештење или жалба поднети органу, носиоцу или другом надлежном телу једне државе уговорнице сматра се датумом њиховог подношења органу, носиоцу или надлежном телу друге државе уговорнице.

(2) Сваки захтев за давање поднет у складу са правним прописима једне државе уговорнице сматра се захтевом за одговарајућа давања према правним прописима друге државе уговорнице уколико се одговарајуће давање исплаћује у складу са одредбама овог споразума и под условом да подносилац захтева у време подношења захтева пружа информације из којих се види да су периоди осигурања навршени према правним прописима друге државе уговорнице.

(3) Сваки захтев, обавештење или жалба, у складу са правним прописима једне државе уговорнице, који морају да се поднесу у одређеном року органу, носиоцу или другом надлежном телу те државе уговорнице, могу се поднети у истом року одговарајућем телу друге државе уговорнице.

(4) У случајевима из ст. 1. до 3. овог члана, тело коме су поднети захтев, обавештење или жалба без одлагања их прослеђује одговарајућем надлежном телу друге државе уговорнице.

Члан 31.

Валута плаћања

(1) Обрачун давања која су одобрена у складу са овим споразумом врши се у валути државе уговорнице која је утврдила то давање.

(2) Корисницима који имају пребивалиште на територији државе уговорнице која је одобрила захтев, давања ће се исплаћивати у националној валути те државе.

(3) Корисници који имају пребивалиште на територији друге државе уговорнице давања добијају у еврима.

(4) Прерачунавање давања у евро се врши према паритету валута који је важио на дан када је носилац надлежан за пружање давања дозначио средства

исплатном органу у својој држави ради исплате корисницима у другу државу уговорницу.

(5) Све дознаке у складу са овим споразумом исплаћују се у складу са споразумима који су на снази у овој области у обе државе уговорнице у време када се дознаке исплаћују.

(6) Накнаде у складу са овим споразумом врше се еврима.

Члан 32.

Решавање спорова

(1) Надлежни органи држава уговорница обавезни су да уложи напор у решавању, путем обостраног договора, сваког спора који проистекне из тумачења или примене овог споразума.

(2) Ако спор не може да се реши на начин из става 1. овог члана у року од шест месеци од почетка преговора, он се подноси, на захтев једне или обе државе уговорнице, арбитражној комисији, чији се састав и пословник утврђују договором две државе уговорнице.

(3) Арбитражна комисија решава спор у духу и сагласно основним принципима овог споразума и њена одлука је обавезујућа и коначна.

Члан 33.

Потраживање преплаћених износа давања у новцу

(1) Носилац једне државе уговорнице, који је исплатио давање у износу већем од оног који кориснику припада, може од носиоца друге државе уговорнице затражити да од заосталих износа давања које треба да исплати кориснику задржи преплаћени износ.

(2) Преплаћени износ из става 1. овог члана директно се исплаћује носиоцу који је затражио његово задржавање.

ДЕО V

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 34.

Прелазне одредбе

(1) Овај споразум не утврђује право на плаћање давања за период пре његовог ступања на снагу.

(2) За утврђивање права на давање у складу са овим споразумом, у обзир се узимају периоди осигурања навршени пре ступања на снагу овог споразума у складу са правним прописима обе државе уговорнице.

(3) Не узимајући у обзир став 1. овог члана овај споразум се примењује и на случајеве који су настали пре његовог ступања на снагу, уколико претходно утврђена права нису била остварена кроз једнократна плаћања. У тим случајевима давања која треба исплатити само сагласно овом споразуму утврђују се у складу са одредбама овог споразума, а на захтев корисника.

Члан 35.

Ступање на снагу

(1) Државе уговорнице су обавезне да једна другу обавештавају у писаној форми о завршетку својих правних или уставних поступака неопходних за ступање на снагу овог споразума.

(2) Овај споразум ступа на снагу првог дана другог месеца од датума последњег обавештења.

Члан 36.

Трајање и престанак важења споразума

(1) Споразум остаје на снази на неодређено време.

(2) Овај споразум може да се откаже било када писаним обавештењем другој држави уговорници. У случају отказивања, овај споразум остаје на снази до краја календарске године од године у којој је друга држава уговорница примила обавештење о његовом отказивању.

(3) У случају отказивања овог споразума, задржавају се сва права стечена у складу са његовим одредбама. Сва права у складу са овим споразумом чије је стицање у току, решаваће се путем преговора.

У потврду овога, доле потписани, опуномоћеници, потписали су овај споразум.

Сачињено у Никозији, дана 20. маја 2010. године, у два оригинала, на српском, грчком и енглеском језику, од којих је сваки текст подједнако веродостојан. У случају разлике у тумачењу верзија на енглеском има предност.

За Републику Србију

За Републику Кипар

Слободан Милосављевић, с.р.

Маркос Кипријану, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.